

legitimæ filiorum, an filii sic alienata revocare possint usque ad legitimam, num. 15 l. 8 tit. 4 part. 5.—an et quando poterit alienare bona adventitia filii, et an ibi requiratur iudicis decretum, sicut in tutore, n. 5 l. 24 tit. 13 part. 5.

PATER DILAPIDANS bona adventitia filii, filius contra eum agerit poterit in iudicio, et quando, n. 12 l. 2 t. 2 part. 5.—Et quando patri aufertur administratio bonorum filii propter dilapidationem ipsius, tunc illi non reservatur ususfructus, sed ei dantur alimenta tantum, in dict. num. 12.—Pater si dilapidet bona sua, an filii possint petere, ut eis assignetur aliqua possessio patris pro alimentis, n. 15 ad fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—si plura dilapidavit ludendo, an filii admittantur, si velint illa revocare saltem ad eorum legitimam, n. 15 in fin. l. 8 tit. 8 part. 5.

PATER DONANS, et an teneatur aliquid filio donare tempore emancipationis, n. 6 l. 95 tit. 18 part. 5.—Et an si donaverit, teneat donatio, antequam iudicis decretum præcedat, ibid. in n. 7.—Pater si donationem filio fecerit, an tunc filius ad collationem adducere teneatur, et quando, n. 6 l. 5, et n. 1, 2 et 5 l. 4 tit. 15 part. 6.—an possit aliquid suo filio in potestate donare, et quid hodie per leges Tauri, n. 1 l. 5 tit. 4 part. 5.—faciendo donationem suo filiofamilias, an videatur illum meliorare in tertia vel quinta parte bonorum, per leges Tauri, n. 2 l. 5 tit. 4 part. 5.—si filio suo libros donaverit, an donatio teneat, et an filius illam cum fratribus debeat communicare, ibi n. 6 per illum text.—an possit damnificare filium nasciturum per donationem omnium bonorum suorum, n. 2 l. 8 tit. 4 part. 5.—si magnam donationem fecerit unico filio, et postea alii sibi nascantur, an illi, qui nascuntur postea, illam revocent, et quando talis donatio non excedit tertiam et quintam partem bonorum, et legitimam filii, n. 4 quæst. 3 l. 8 tit. 4 part. 5.—si pro maritanda filia et pro dote magnam fecerit donationem, an filii postea supervenientes illam revocent, ibid.—qui fecit donationem in defectum filiorum, illam ipse revocare poterit, statim quod filius nascitur, neque est necessè expectare mortem patris, filius tamen ad revocationem patre vivente non admittetur, n. 9 l. 8 tit. 4 part. 5.—an in vita vel in morte possit disponere de duobus quintis, quando filios habet; et quid si in vita suas aliquas modicas donationes fecit et particulares, an tempore mortis illæ veniant in considerationem ad diminuendam quintam partem bonorum, quam pro anima legavit, vel alicui, n. 12 in princ. l. 8 tit. 4 part. 5.—an possit fructus, quos percepit ex rebus suis et illos habet tempore mortis, alicui legare, vel donare, ita quod ille in quintam bonorum partem non computentur, an verò ibidem computandi sint, ibi.—neque remunerando non potest donare in præiudicium legitimæ filiorum, n. 5 l. 8 tit. 4 part. 5.—si nomine dotis donationem filiæ fecerit, an illam revocare possit propter ingratitudinem; et quid in extraneo sic dante, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.

PATER DOTANS filiam generaliter, ipsaque filia penes eum habeat bona matris suæ, sive alia bona adventitia, quid tunc pater facere debeat, ne videatur illam dotare

de suis propriis bonis, sed filia suæ, n. 2 per text. ibi, l. 2 tit. 11, et n. 2 l. 8 part. 4.—filiam dotare tenetur, etiamsi ipsa dives sit, et quid si dotet ultra congruentiam, n. 2 l. 8 tit. 11 part. 4.—an teneatur dotare filiam, si sit bonorum suorum administrator, ibid.; et quid si protestetur, quod dat filia dotis de bonis suis tantum, et an per protestationem ab hac obligatione liberetur, ibid.—an teneatur dotare filiam naturalem, et an ipsa mortua dos redeat ad hæredes patris, num. 2 leg. 8 tit. 11 part. 4.—an teneatur dotem dare filia in proprietate rerum, an verò in usufructu, vel nomine alimentorum de tempore ad tempus, ibid.—an teneatur filiam dotare, si ipsa ab extraneo dotetur, et quando, ibidem: et an pater videatur exercere liberalitatem dotando filiam, ibid.—Et an teneatur illi dotem dare, si Religionem ingrediatur, vel si nupsisset sine consensu patris, dict. n. 2 l. 8 tit. 11 part. 4.—Pater filiam suam dotare debet, si bene habeat unde illud facere possit, neque avus paternus tunc tenebitur, ibid. in n. 4.—Et si pater non possit illam dotare, an avus paternus ad illud teneatur, etiam de jure hujus regni, quo filius post contractum matrimonii liberatur à patris potestate, ibid.—Pater filiam hæreticam dotare non tenetur, n. 5 l. 9 tit. 11 part. 4.—si aliquid ab aliquo recipiat, ut filiam suam cum aliquo in matrimonium collocet, an illud per puellam repeti possit à patre, n. 7 l. 9 tit. 11 part. 4.—si stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio, an tunc maritus dotem lucretur propter uxoris adulterium, n. 1 l. 25 tit. 11 part. 4.—qui pro filia dotem dedit, an soluto matrimonio filiis existentibus dos ad illud redire debeat, n. 1 per text. ibi, l. 50 tit. 11 part. 4.—Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi soluto matrimonio, si filia postea emancipetur, an dos postea ad patrem redire debeat, ibi n. 2.—Pater si pro maritanda filia ei pro dote magnam fecerit donationem, an filii postea supervenientes illam revocent, n. 4 quæst. 5 l. 8 tit. 4 part. 5.—licet teneatur dotare filiam, nihilominus illud faciendo exercet liberalitatem, dict. n. 4.—si post mortem uxoris suæ filiam dotaverit, an de suis bonis propriis vel de communibus dotasse videatur, an possit de communibus; et quid si ejus uxor adhuc vivat, cum pater dotat, n. 1 l. 6 t. 40 p. 5.—Et quid si filia aliunde habeat bona, an si à patre dotetur, videatur de propriis bonis patris dotare, ibid.—Pater an pro dote filia suæ data sit tacite obligatus, et quando, n. 2 l. 25 tit. 15 part. 5.—quando dicatur competenter dotare filiam, et an meta sit legitima, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 6.—an teneatur redotare filiam, quæ casu et sine culpa sua dotem amisit, n. 6 quæst. 1 l. 5 tit. 15 part. 6.—si fecit majoriam de bonis suis, dotatis prius filiabus, prout licentia Principis ad eam faciendam requirebat, si postea bona in dotem data evicta sint, an filia possit agere de evictione, vel rescindere majoriam, ibi n. 15 quæst. 51.—si ob dotandam filiam de licentia Principis aliquam rem suæ majoriæ alienaverit, vel ex alia causa, et postea dives factus sit, an teneatur illam vel aliam similem majoriam subrogare, n. 4 quæst. 6 l. 6 tit. 11 part. 6.

PATER ALIMENTANS, et an teneatur alere filium, si ipse

filium partem sibi ad alendum datam malè consumpsit, n. 5 l. 2 tit. 1 part. 1, et n. 6 l. 2 tit. 19 part. 4.—et mater filios alere teneatur, et an hoc ad alios ascendentes pertineat, et quid si filius sit incestuosus, n. 1 l. 2 t. 19 p. 4, et n. 5 l. 5 ibid.—si sit Clericus, an possit filium alere de fructibus sui beneficii, dict. n. 1 dict. l. 2 t. 19 part. 4.—an teneatur alere filium extra domum suam, et quid si filius prodigaliter consumpsit partem suam, ibi n. 6.—an teneatur alere filium et ejus uxorem indotatam, ejusque liberos, dict. n. 6.—pro modo reddituum, non pro modo valoris filium alimentare tenetur, n. 7 l. 2 tit. 19 part. 4.—Et quid si pater non habeat nisi tantum, quod sibi sufficiat, an filium alimentare teneatur, ibid. n. 8.—Pater propter inopiam excusatur, ut filius alere non compellatur, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 19 part. 4.—filium alimentare tenetur, licet avus dives sit, n. 2 per text. ibi, l. 4 tit. 19 part. 4.—sicut teneatur filium spurium alimentare, sic et nepotem, et pronepotes, alimentare tenetur, n. 5 l. 5 tit. 19 part. 4.—an debeat alimentari à filio suo spurio, et an illum ad hoc cogere possit, n. 6 l. 5 tit. 19 part. 4.—per easdem causas filium alimentare non tenetur, per quas illum exheredare potest, n. 5 l. 9 ibid.—an teneatur filium suum emancipare, si ipse alere possit extra redditibus suis, vel ex officio suo, et an filius teneatur hunc victum propriis manibus quærere, cum robustus sit, n. 5 l. 6 tit. 19 part. 4.—an teneatur filium alere, quem in iudicio ordinario fecit pronuntiare illum non esse filium suum, licet antea in iudicio summario contrarium fuerit judicatum, n. 4 l. 7 tit. 19 part. 4.—an teneatur alere filium in studio contra ipsius patris voluntatem, et mutuum, quod filius recepit, solvere teneatur, n. 7 l. 6 tit. 1 part. 5.—Et quas expensas cum filio facere teneatur, quando est habilis ad studium, vel etiam quando est inhabilis, dict. n. 7.—Et quid si creditor sciat filium alicujus, cui aliquid mutuat, non studere, an tunc patrem obliget, ibid. n. 9.—Pater an possit alimenta denegare filio ingrato, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 6.—cogi potest ut filiam alimentet, n. 6 ad fin. l. 7 tit. 13 part. 6.—teneatur alimentare, et dotare filiam naturalem, tantum inopem, n. 5 l. 18 tit. 16 part. 6.

PATER USUFRUCTUARIUS, et an pater habeat ususfructum, si filius habeat beneficium ecclesiasticum, et an illud habeat in illicitè quæsitis per filium, n. 5 l. 5 t. 17 part. 4.—si filio suo succedere non possit, ut est in feudis, an ex ea re patri ususfructus quæratur, n. 5 l. 5 t. 17 p. 4.—an habeat ususfructum in bonis majoricatus, n. 5 l. 5 tit. 17 p. 4.—debet habere ususfructum rerum filii, si ipse fuerit Religionem ingressus, de quo pater à filio Religionem ingrediente privare non potest, sive filius ingrediens Religionem in hoc disponat, sive non, dict. num. 5.—Et quid si à conditore majoricatus dicatur, quod vult ut bona dentur ipsi filio, in quem majoriam fecit, an tunc ususfructus quæratur patri, vel non, n. 5 l. 5 tit. 17 part. 4.—Pater an possit per filium suum præjudicari ex testamento suo in usufructu adventitiorum, n. 2 l. 15 tit. 1 part. 6.—si ingrediatur Religionem, an extinguatur ususfructus, quem in re aliqua habet, n. 5 l. 5 tit. 17 part. 4.—non habet

ususfructum in dote adventitia filia, neque de jure antiquo, neque de novo, num. 5 l. 5 tit. 17 part. 4.—an habeat ususfructum in dote filii, si ei quæratur propter injuriam violati thori, ibidem.—licet in aliquibus casibus ususfructum habere non possit, an debeat habere commoditatem illius juris, ibidem.—in bonis castrensibus filii nullum jus habet, et quare, n. 7 per text. ibi, l. 6 tit. 17 part. 4.—an habeat ususfructum in bonis feudalibus filii, vel in bonis majoratus ipsius, n. 1 l. 7 tit. 26 part. 4.

PATER MILES si testaverit in castrensibus, an filium præterire, vel exheredare possit, n. 8 in fin. l. 6 t. 17 part. 4.—sive paganus sit, an et quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 6.

PATER HÆRETICUS perdit patriam potestatem in filios, n. 1 l. 6 tit. 18 part. 4.—vel schismaticus filios suos in potestate non habet, nec eis poterit pupillariter substituere, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 6.—si receptur à filio, qualiter puniri debet filius, n. 1 l. 6 tit. 26 part. 7.—si sit hæreticus, an ejus filii possint illi succedere, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6.

PATER EMANCIPAT, et pater si filium suum emancipaverit, poterit dimidiam partem ususfructus in bonis adventitiis filii sibi reservare, qui etiam ex lege sibi debetur, sed non est ita si filius exeat à patris potestate per contractum matrimonii, n. 6 leg. 15 tit. 18 part. 4.—an possit procuratorem constituere in filii sui emancipatione, n. 2 l. 15 tit. 18 part. 4.—an debeat prius interrogari de substantia emancipationis, n. 4 dict. l. 15.—cum filium emancipat, an possit retinere sibi ususfructum bonorum de cætero acquirendorum, n. 7 l. 15 tit. 18 part. 4.—non potest filium infantem emancipare sine Principis rescripto, n. 1 l. 16 tit. 18 part. 4.—Et an ventrem uxoris possit quis emancipare ex Principis rescripto, ibid.—Pater in quator casibus filium emancipare cogitur, et an in illismet casibus filius invitatus ad hoc possit compelli, n. 1 l. 18 tit. 18 part. 4.—si dilapidet bona filii, an propter hoc compellatur illum emancipare, ibidem.—Et an aliis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorum subsidium, ibidem.—Pater an possit prohibere filiis primi gradus, ne detrahant Trebellianicam, n. 1 in fin. et n. 9 l. 8 t. 11 p. 6.—cogitur filium suum emancipare, si asperè, et crudeliter illum castigaverit, n. 2 per text. ibi, l. 18 tit. 18 part. 4.—quando poterit filium suum emancipatum in suam potestatem reducere, n. 1 per text. ibi, leg. 19 tit. 18 part. 4.—Et non ita de jure naturali alimenta parentibus debentur, sicuti debentur filiis, num. 5 in princ. t. 19 part. 4.

PATER INOPS si habeat patrem, et filium divites, quis eorum illum alimentare tenebitur, n. 12 in fin. l. 2 tit. 19 part. 4.—pauper an possit filium divitem substituere pupillariter, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 6.—inops an propter ejus inopiam excusetur, ne filios alere compellatur, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 19 part. 4.

PATER PRODITOR si crimen prodicionis committat, an filii propter hoc puniantur eadem pœna, n. 12 l. 52 t. 23 part. 4.—si committat prodicionem, an et quando ejus

fili, et quales propter hoc puniantur, n. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 7.

PATER PROHIBENS, et an pater si de tertio bonorum fecerit majoriam in filium cum prohibitione alienationis, an hæc talis prohibitio impediatur dominii translationem, vel non, n. 5 l. 45, vide supra in princ. tit. 5 part. 5, vide in verbo **PATER FACIENS** majoriam, vide ibid.

PATER RECIPIENS emphyteusim pro se, et suis filiis, et hæredibus, an exigatur, quod filii etiam sint hæredes, ut in emphyteusim succedere possint, n. 5 quæst. 2 l. 28 tit. 8 part. 5.—Et quid si filii sint inæqualiter instituti in hæreditate, an æqualiter succedant in emphyteusim, ibid. in n. 5.—Pater qui recipit emphyteusim pro se et uno filio nominato, an possit postea variando alium nominare, n. 1 l. 25 tit. 9 part. 6.—qui recipit emphyteusim pro se, et filiis suis, et nepotibus, si postea rem vendidit irrequisito domino, an cadat à jure suo, et an ex hoc præjudicet filiis, et nepotibus, n. 5 in fin. l. 29 tit. 8 part. 5.

PATER TESTATOR, ALIAS TESTAMENTO.—Pater eodem modo, et cum eisdem solemnitatibus testare debet inter filios, ac si testasset inter extraneos, n. 5 l. 7 tit. 1 part. 6.—si dividat hæreditatem inter filios suos, debet illud coram duobus testibus rogatis facere, n. 4 ibid.—si inter liberos testetur, an primum testamentum per secundum tollatur, et quando, et quid si aliud non fecit, sed tantum primum derogavit, gloss. l. 8 tit. 1 p. 6.—an possit per filium præjudicari ex testamento suo in usufructu adventitiorum; et an pater habeat fructus bonorum adventitiorum filii ingredientis Religionem, n. 2 l. 13 tit. 1 part. 6.—qualiter testetur, si sit monachus, n. 7 et 8 cum aliis ibi, l. 17 tit. 1 part. 6.—si in testamento suo impedierit filio testamenti factionem, qualiter ei consulatur, n. 9 l. 27 ibi.—Vide in verbo **PATER MAJORIAM**, et in verbo **PATER EXHÆREDANS**.

PATER FACIENS MAJORIAM, et an pater habeat usumfructum in bonis majoratus sui filii, vel feudilibus, n. 1 l. 7 tit. 26 part. 4.—si cum consensu filii, qui est sequens vocatus ad majoriam, de licentia Regis aliquam rem majoriæ vendat, an propter hoc filius consentiens sibi præjudicet quoad pretium, et quando sic, n. 1 quæst. 8 l. 10 tit. 26 part. 4.—si rem majoriæ alienaverit, quam filius evincit postea, quia sine Regis facultate vendidit, vel illa erat malè impetrata, an res sic evicta penes filium debeat remanere, vel penes patrem, n. 1 quæst. 9 l. 10 tit. 26 part. 4.—si in fraudem filii majoris aliqua bona majoriæ alienaverit, an ipso moriente filius major istius filii agere possit revocatoria contra fraudis alienantis, licet fraus ejus respectu facta non fuisset, n. 1 quæst. 20 l. 10 tit. 26 part. 4.—si cum haberet majoriam de licentia Regis dotem filiae suæ dandam inde deduxit, an ad aliud ibid. reponendum teneatur, si pervenerit postea ad pinguiorem fortunam, n. 1 quæst. 45 l. 10 tit. 26 part. 4.—si de tertio bonorum fecerit majoriam in filium cum prohibitione alienationis, an hæc talis prohibitio impediatur dominii translationem, vel non, n. 5 l. 45 tit. 5 part. 5.—si fecerit majoriam in filium ultra tertium et quintum bonorum sine Principis licentia, pro illa tamen Principi supplicavit et ante

concessionem mortuus fuit, an si postea illum Princeps concesserit, valeat talis majoria, n. 4 l. 21 tit. 1 et n. 3 quæst. 24 l. 52 tit. 9 part. 6.—si fecerit majoriam in filium primogenitum in primo testamento, et postea in secundo testamento illam revocaverit, et filium in quem majoriam fecerit in tali secundo testamento præterierit, an talis majoria valeat, ex quo secundum testamentum jure non tenuit, n. 4 l. 22 tit. 1 part. 6.—si fecit majoriam in filium suum majorem cum licentia Principis, et postea de tertio et quinto bonorum in secundo testamento aliam majoriam fecerit in alium filium, an prima majoria per secundam videatur revocata, n. 4 l. 22 t. 1 part. 6.—si faceret majoriam sub conditione, et conferendo verba in futurum, an talis institutio majoriæ valeat, n. 2 in fin. l. 11 t. 3 p. 6.—non potest instituire majoriam in filium incestuosum vel spurium, cum legitimabitur, n. 7 l. 19 tit. 5 part. 6.—qui ex Regis facultate majoriam facit in unum ex filiis, etiamsi alii filii graventur in legitima, qualiter tunc debeat aliis filiis suam legitimam relinquere, et an in proprietate, et in qua quantitate; et quid si filii aliunde possint se alimentare, n. 4 l. 11 tit. 4 part. 6, et n. 5 l. 52 tit. 9 p. 6.—si fecit majoriam de domo sua, in qua continuo habitabat, an veniant etiam domus aliæ, quæ erant istius appendices, n. 15 l. 25 tit. 9 part. 6.—si faciendo majoriam in unum ex filiis alios multum gravat, peccat mortaliter, n. 5 l. 52 tit. 9 part. 6.—si à Rege habet licentiam ad faciendam majoriam, an tunc possit diminuere legitimam filii in minoribus ordinibus constituti tempore datæ licentiæ, ibid. n. 5 quæst. 4.—si habet licentiam ad faciendam majoriam de certis bonis, an tunc vigore talis facultatis possit facere majoriam in tertia parte bonorum de aliis bonis, n. 5 quæst. 5 l. 52 tit. 9 part. 6.—si de licentia primogeniti Regis vivente patre majoriam fecerit, postquam ipse patri in regno successit, an majoria teneat, ibid. in q. 4.—cum impetrat licentiam ad faciendam majoriam, an debeat facere mentionem de posthumis nascituris, ibid. in q. 6 dict. n. 5.—qui de licentia Regis facit majoriam, an possit dare potestatem filio, ut eligat ad majoriam unum ex filiis suis, quem ipse velit excluso majore, n. 5 q. 9 l. 52 tit. 9 part. 6.—Et an filius naturalis admittatur ad majoriam, si pater ad eam filium suum majorem vocaverit, et cæteros descendentes jure primogenituræ, ibid. quæst. 9.—Et an tunc pater possit eligere filium inimicum Regis, ut in majoria succedat, ibid.—Pater an possit facere majoriam in filium, quando licentia Regis de filiis tantum faciebat mentionem, q. 10.—Et quid si in impetratione licentiæ ad faciendam majoriam non sit facta mentio de eo, scilicet quod possit filiorum legitimam gravare, an tunc pater illud licitè facere possit saltim si in facultate dictum sit, quod possit illam liberè facere, in dict. n. 5 q. 11 l. 52 tit. 9 part. 6.—Pater cui data fuit licentia ad faciendam majoriam, cum alias testamentum facere non possit, an per hoc ad illud faciendum habilitatus videatur, ibid. q. 12.—si ob dotandam filiam de licentia Principis aliquam rem suæ majoriæ alienaverit, vel ex alia ea, et postea dives factus sit, an teneatur illam, vel aliam similem in majoria sub-

rogare, n. 4 q. 6 l. 6 tit. 11 part. 6.—si impetret à Rege licentiam ad faciendam majoriam in unum ex filiis, an tunc possit duas majorias facere in duos, vel plures filios vigore talis licentiæ sic e data, n. 5 q. 15 dict. l. 52 tit. 9 part. 6.—Et quid si licentia data fuit, ut possit majoriam in duos, vel plures filios facere, an tunc illam facere possit in unum tantum, ibid.—Et an pater vigore talis licentiæ possit majoriam facere in filium in potestate per viam donationis, vel in posthumum, vel in filium existentem apud hostes, in dict. n. 5 quæst. 14 l. 52 tit. 9 part. 6.—Pater qui habuit licentiam ad faciendam majoriam in unum ex filiis, an illam in nepotem facere possit, et quando, ibid. in quæst. 15.—si de licentia Principis faciat majoriam in filium post ejus mortem vocavit nepotem ejus filium, si filius in vita patris decedat nondum habita majoria, an tenebit constitutio in personam nepotis, d. n. 5 quæst. 16 l. 52 tit. 9 part. 6.—qui habuit licentiam à Principe ad faciendam majoriam in filium, quem elegerit, an si semel elegerit, pœnitere possit, vel si electus decessit, possit alium sine nova facultate eligere, et quando non, num. 3 quæst. 17 l. 52 t. 9 part. 6.—si habuit à Principe licentiam ad faciendam majoriam in filium suum illum nominando, an possit pater illo mortuo in alium filium illam facere vigore talis licentiæ, quæst. 18.—Et quid si nascatur alius filius, quem pater eodem nomine vocavit, an in eum vigore talis facultatis majoria fieri possit, ibidem quæst. 19.—Et quid si facultas dicat, ut possit majoriam facere liberè, prout ipse voluerit, an tunc possit illam facere in filium spurium, vel contra regulas juris civilis, vel similiter, ibidem quæst. 26.—Pater si habuit licentiam ad faciendam majoriam, et talem licentiam cancellavit, vel incidit, an si postea pœnitent, et velit illam valere, valeat, vel de novo alia licentia necessaria sit, dict. n. 5 quæst. 21 dict. l. 52 tit. 9 part. 6.—qualiter faciet, quando vult impedire, ne Princeps in posterum det successoribus suis licentiam alienandi res majoriæ ex nulla causa, ibidem quæst. 25.—si sine Principis licentia majoriam fecit, si post ejus mortem illam Princeps confirmaverit, an teneat, ibid. in quæst. 24 et 47.—si sine licentia fecit majoriam in filium de tertia parte bonorum, vel in plus, si postea ante Principis confirmationem, sive declarationem decedant ambo, an ipse filius aliquam partem ad suos hæredes transferat, saltim illam tertiam partem, dict. n. 5 quæst. 25 l. 52 tit. 9 part. 6.—qui habuit licentiam faciendi majoriam, si dicat illam tantum facere de tertia et quinta parte bonorum, si excedat, an sustineatur majoria, ibid. in quæst. 28.—si habens licentiam faciendi majoriam illam fecit, et postea impetravit hujus licentiæ revocationem, an per solam impetrationem revocare videatur, in dict. quæst. 28.—si fecit majoriam in unum filium imposito sibi gravamine, si postea illam revocaverit, et in alium filium fecerit, et nihil de gravamine dicat, an videatur repetitum, dict. n. 5 quæst. 29 l. 52 tit. 9 part. 6.—si fecit majoriam de bonis suis, dotatis prius filialibus, prout licentia Regis ad eam faciendam requirebat, si postea bona in dotem data evicta sint, an filiae possint agere de evitione,

vel rescindere majoriam, ibid. quæst. 31.—si ex Regis privilegio faciat majoriam in duos filios spurios, an in defectum unius alter habeat totum per jus accrescendi, n. 6 quæst. 5 l. 53 tit. 9 part. 6.—si postquam fecit majoriam de pluribus rebus voluntariè unam alienavit, an si postea illam rem habeat, reincidat in majoriam, n. 11 l. 40 t. 9 part. 6.—si ex domo sua principali fecit majoriam, et eam vendidit aliam emendo, an illa subrogetur loco primæ, dict. num. 1 dict. l. 40.—an et quando videatur excludere fœminas à successione majoriæ, et quando possit, vel non; et quid in dubio vocatis filiis, et an statutum vel præceptum de excludendis fœminis sit odiosum, vel non, et alia infinita in hoc vide per n. 5 l. 5 t. 13 part. 6.—si cum haberet filium et filiam, fecerit majoriam in filiam, an valeat, vel non, dict. n. 2 quæst. 2 dict. l. 15 tit. 13 p. 6.—an succedat in filii sui majoria, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 6.

PATER MONACHUS RELIGIOSUS, aliàs **RELIGIONEM INGRESSUS**, et an pater habeat fructus bonorum filii ingredientis religionem, n. 2 l. 13 tit. 1 p. 6.—si sit religionem ingressus, qualiter testare possit, et quam partem filiis et monasterio relinquere possit, n. 7 et 8 cum aliis ibi, l. 17 t. 1 part. 6.—si sit professus Religionem, an statim legitima debeatur filiis, vel post ejus mortem naturalem, n. 9 dict. l. 17.—si ingrediatur Religionem, an statim extinguatur usufructus, quem in re aliqua habet, n. 1 in med. leg. 5 tit. 17 part. 4.—Et tunc quando ipse capax non est, consolidabitur usufructus cum sua proprietate, dict. n. 5.—Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere; et quid si non sit monachus, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 5 part. 6.

PATER SUBSTITUIT, et pater si vulgariter substituerit filio suo in sua legitima, an per hoc aliquo onere in æ prægravasse dicatur, n. 1 in fin. l. 11 tit. 4 part. 6.—Et quid si à patre filius fuerit vulgariter, vel compendiose institutus, et à primo gradu sit præteritus, an videatur institutus rejecta conditione, in qua fuit facta substitutio, ibi n. 2.—Et an in residuo ultra legitimam possit filius conditionaliter institui, et qualiter istud fieri possit, ibi n. 4 et 5.—Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere; et quid si non sit monachus, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 5 part. 6.—si sit vilis persona, an possit pupillariter filios suos substituere, et quando, dict. n. 2 ad fin.—pauper et mendicus, an possit pupillariter substituere filio diviti, ibid. in fin.—quibus filiis substituere possit pupillariter, ibid. in n. 3.—quo tempore filios in potestate sua habere debeat, ut eis pupillariter substituere possit, n. 3 l. 5 tit. 5 part. 6.—an possit posthumum suum pupillariter substituere, et quando, n. 5 leg. 5 tit. 5 p. 6.—schismaticus, vel hæreticus filios suos in potestate non habent, neque eis pupillariter substituere poterunt, n. 5 leg. 5 tit. 5 part. 6.—sive miles, sive paganus sit, an et quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, ibid.—Et an valeat jure fideicommissi, quando pupillariter facta non valuit, ibid.—Pater an possit filium substituere pupillariter, quando ipse exivit ab ejus potestate per dignitatem, dict. n. 5 in fin.—Et quæ requirantur ad hoc, scilicet, ut pater filiis suis